

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Να είστε παράδειγμα και φως

Καθώς ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος, δική μας θα είναι η ευκαιρία να είμαστε φως στη ζωή των άλλων.

Αδελφοί και αδελφές, πόσο καλό είναι να είμαι μαζί σας για άλλη μια φορά. Όπως γνωρίζετε, από τότε που ήμασταν μαζί τον Απρίλιο, έχουμε λυπηθεί από την απώλεια τριών από τους αγαπημένους μας Αποστόλους: του Προέδρου Μπίοντ Πάκερ, του Πρεσβυτέρου Τομ Πέρρυ και του Πρεσβυτέρου Ρίτσαρντ Σκοτ. Έχουν επιστρέψει στο επουράνιο σπίτι τους. Μας λείπουν. Πόσο ευγνώμονες είμαστε για τα παραδείγματά τους της αγάπης σαν του Χριστού και για τις εμπνευσμένες διδασκαλίες που άφησαν σε όλους μας.

Καλωσορίζουμε εγκάρδια τους νεότερους Αποστόλους μας, τον Πρεσβύτερο Ρόναλντ Ρόσμπαντ, τον Πρεσβύτερο Γκάρνι Στήβενσον και τον Πρεσβύτερο Ντέιλ Ρένλαντ. Είναι άνδρες αφιερωμένοι στο έργο του Κυρίου. Έχουν τα απαιτούμενα προσόντα για να πληρώσουν τις σημαντικές θέσεις στις οποίες έχουν κληθεί.

Προσφάτως, καθώς διάβαζα και συλλογιζόμουν τις γραφές, δύο

αποσπάσματα συγκεκριμένα μου έμειναν. Και τα δύο είναι οικεία σε εμάς. Το πρώτο είναι από την Επί του Όρους Ομιλία: «Ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανοί»¹. Η δεύτερη γραφή είναι μία η οποία μου ήλθε στον νου καθώς συλλογιζόμουν το νόημα της πρώτης. Είναι από την Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο: «Γίνε τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα»².

Πιστεύω ότι η δεύτερη γραφή εξηγεί, σε μεγάλο μέρος, πώς μπορούμε να επιτύχουμε την πρώτη. Γινόμαστε τύπος των πιστών, ζώντας το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού με λόγια, με συζήτηση, με χριστιανική αγάπη, με πνεύμα, με πίστη και με αγνότητα. Καθώς το κάνουμε, τα φώτα μας θα λάμπουν στους άλλους για να τα δουν.

Καθένας από εμάς ήλθε στη γη έχοντάς του δοθεί το Φως του

Χριστού. Καθώς ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος και ζούμε όπως ζούσε Εκείνος και όπως δίδασκε, αυτό το φως θα καίει μέσα μας και θα φωτίζει τον δρόμο για άλλους.

Ο Απόστολος Παύλος απαριθμεί έξι γνωρίσματα του πιστού, γνωρίσματα που θα επιτρέψουν στα φώτα μας να λάμπουν. Ας κοιτάξουμε το καθένα από αυτά.

Αναφέρω τα δύο πρώτα γνωρίσματα μαζί -- να είμαστε παράδειγμα σε λόγια και σε συζήτηση. Τα λόγια που χρησιμοποιούμε μπορούν να ανυψώνουν και να εμπνέουν ή μπορούν να βλάψουν και να μειώσουν. Στον σημερινό κόσμο υπάρχει πληθώρα χυδαιολογίας με την οποία φαίνεται ότι περιβαλλόμαστε σε σχεδόν κάθε γωνία. Είναι δύσκολο να αποφύγουμε να ακούμε τα ονόματα της Θεότητας να χρησιμοποιούνται απερίσκεπτα και πρόχειρα. Χυδαία σχόλια φαίνεται να έχουν γίνει βασικό μέρος της τηλεόρασης, των ταινιών, των βιβλίων και της μουσικής. Συκοφαντικά σχόλια και θυμωμένη γλώσσα κυκλοφορούν. Ας μιλούμε στους άλλους με αγάπη και σεβασμό, πάντοτε διατηρώντας τη γλώσσα μας καθαρή και αποφεύγοντας λόγια ή σχόλια που θα πλήγωναν ή θα προσέβαλλαν. Είθε να ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος, ο οποίος μιλούσε με ανοχή και καλοσύνη σε όλη Του τη διακονία.

Το επόμενο γνώρισμα που ανέφερε ο Παύλος είναι η χριστιανική αγάπη, που έχει οριστεί ως «η αγνή αγάπη του Χριστού»³. Είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχουν στη σφαίρα επιρροής

μας αυτοί που είναι μόνοι, αυτοί που είναι άρρωστοι και αυτοί που νιώθουν αποθαρρυνμένοι. Δική μας είναι η ευκαιρία να τους βοηθήσουμε και να ανυψώσουμε το ηθικό τους. Ο Σωτήρας έφερε ελπίδα στους απελπισμένους και δύναμη στους αδύναμους. Ίασε τον ασθενή· έκανε τον χωλό να περπατήσει, τον τυφλό να δει, τον κωφό να ακούσει. Ανέγειρε ακόμη και τον νεκρό στη ζωή. Σε όλη Του τη διακονία, προσέγγισε με χριστιανική αγάπη σε οιονδήποτε με ανάγκη. Καθώς μιμούμεθα το παράδειγμά Του, θα ευλογήσουμε ζωές, μαζί και τη δική μας.

Μετά, πρέπει να είμαστε παράδειγμα σε πνεύμα. Αυτό για μένα σημαίνει να προσπαθούμε να έχουμε στη ζωή μας καλοσύνη, ευγνωμοσύνη, συγχώρηση και καλή θέληση. Αυτές οι αρετές θα μας παρέχουν ένα πνεύμα που θα αγγίξει τη ζωή των γύρω μας. Ήταν η ευκαιρία μου όλα αυτά τα χρόνια να συναναστραφώ αμέτρητα άτομα που έχουν τέτοιο πνεύμα. Βιώνουμε ένα ξεχωριστό αίσθημα, όταν είμαστε μαζί τους, ένα αίσθημα που μας κάνει να θέλουμε να τους συναναστρεφόμεστε και να ακολουθούμε το παράδειγμά τους. Ακτινοβολούν το Φως του Χριστού και μας βοηθούν να νιώθουμε την αγάπη Του για εμάς.

Για να επεξηγήσω ότι το φως, το οποίο προέρχεται από ένα αγνό και στοργικό πνεύμα, αναγνωρίζεται από άλλους, μοιράζομαι μαζί σας μία εμπειρία πριν από πολλά έτη.

Τότε, ηγέτες της Εκκλησίας συναντήθηκαν με αξιωματούχους στην Ιερουσαλήμ για να βρουν τη λύση με μία συμφωνία ανοικιάσεως για γη όπου θα κτιζόταν το Κέντρο Ιερουσαλήμ της Εκκλησίας. Προκειμένου να αποκτήσει τις απαραίτητες άδειες, η Εκκλησία είχε συμφωνήσει ότι δεν θα γινόταν καμία διδασκαλία από τα μέλη μας που θα διέμεναν στο κέντρο. Αφού είχε γίνει εκείνη η συμφωνία, ένας από τους Ισραηλινούς αξιωματούχους, ο οποίος ήταν καλά εξοικειωμένος με την Εκκλησία και τα μέλη

της, παρατήρησε ότι ήξερε πως η Εκκλησία θα τιμούσε τη συμφωνία για καμία διδασκαλία. «Όμως» είπε, αναφερόμενος στους φοιτητές που θα φοιτούσαν εκεί «τι πρόκειται να κάνουμε για το φως στα μάτια τους;»⁴ Είθε αυτό το ειδικό φως να λάμπει πάντοτε μέσα μας, ώστε να μπορεί να αναγνωρίζεται και να εκτιμάται από άλλους.

Να είμαστε παράδειγμα πίστης σημαίνει ότι εμπιστευόμαστε τον Κύριο και τον λόγο Του. Σημαίνει ότι κατέχουμε και ότι γαλουχούμε τα πιστεύω που θα καθοδηγούν τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Η πίστη μας στον Κύριο Ιησού Χριστό και στον Επουράνιο Πατέρα μας θα επηρεάζουν όλα όσα κάνουμε. Ανάμεσα στη σύγχυση της εποχής μας, τις συγκρούσεις της συνείδησης και την αναταραχή της καθημερινής ζωής, η ακατάλυτη πίστη γίνεται άγκυρα στη ζωή μας. Να θυμάστε ότι η πίστη και η αμφιβολία δεν μπορούν να υπάρχουν στον ίδιο νου ταυτοχρόνως, γιατί η μία θα διαλύσει την άλλη. Επαναλαμβάνω αυτό που έχουμε πει επανειλημμένως -- ότι προκειμένου να αποκτήσουμε και να διατηρήσουμε την πίστη που χρειαζόμαστε, είναι ουσιώδες να διαβάζουμε, να μελετούμε και να συλλογίζομαστε τις γραφές. Η επικοινωνία με τον Επουράνιο Πατέρα μέσω της προσευχής είναι ζωτικής σημασίας. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να παραμελούμε αυτά τα πράγματα, διότι ο εναντίος και οι στρατιές του επιζητούν αμείλικτα μία σχισμή στην πανοπλία μας, μία εκτροπή από την πίστη μας. Είπε ο Κύριος: «Να ψάχνετε επιμελώς, να προσεύχεστε διαρκώς, και να πιστεύετε, και όλα θα συνεργαστούν για το καλό σας»⁵.

Τελικώς, πρέπει να είμαστε αγνοί, το οποίο σημαίνει ότι είμαστε καθαροί σε σώμα, νου και πνεύμα. Ξέρουμε ότι το σώμα μας είναι ναός, να το μεταχειριζόμαστε με ευλάβεια και σεβασμό. Ο νους μας θα πρέπει να είναι γεμάτος με ανυψωτικές και εξευγενισμένες σκέψεις και ελεύθερος

από αυτά τα πράγματα που θα τον μολύνουν. Προκειμένου να έχουμε το Άγιο Πνεύμα ως συνεχή σύντροφό μας, πρέπει να είμαστε άξιοι. Αδελφοί και αδελφές, η αγνότητα θα μας φέρει ψυχική ηρεμία και θα μας δώσει τις προϋποθέσεις για να λάβουμε τις υποσχέσεις του Σωτήρος. Είπε: «Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· επειδή, αυτοί θα δουν τον Θεό»⁶.

Καθώς αποδεικνύουμε ότι είμαστε παραδείγματα με λόγο, με συζήτηση, με χριστιανική αγάπη, με πνεύμα, με πίστη και με αγνότητα, θα έχουμε τις προϋποθέσεις για να είμαστε φώτα στον κόσμο.

Επιτρέψατέ μου να πω σε όλους σας και ειδικώς σε εσάς, νέοι, ότι καθώς ο κόσμος μετακινείται όλο και πιο μακριά από τις αρχές και κατευθυντήριες οδηγίες που μας έχει δώσει ο στοργικός Επουράνιος Πατέρας, θα ξεχωρίζουμε από το πλήθος επειδή είμαστε διαφορετικοί. Θα ξεχωρίζουμε επειδή ντυνόμαστε σεμνά. Θα είμαστε διαφορετικοί, επειδή δεν χρησιμοποιούμε χυδαιολογία και επειδή δεν γευόμαστε ουσίες που είναι βλαβερές για το σώμα μας. Θα είμαστε διαφορετικοί, επειδή αποφεύγουμε ακατάλληλο χιούμορ και εξευτελιστικά σχόλια. Θα είμαστε διαφορετικοί καθώς αποφασίζουμε να μη γεμίζουμε το μυαλό μας με επιλογές από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που είναι ανήθικες και μειωτικές και που θα απομακρύνουν το Πνεύμα από το σπίτι και τη ζωή μας. Ασφαλώς θα ξεχωρίζουμε καθώς κάνουμε επιλογές σχετικά με την ηθικότητα -- επιλογές που ακολουθούν τις αρχές και τα πρότυπα του Ευαγγελίου. Αυτά που μας κάνουν διαφορετικούς από τον περισσότερο κόσμο, μας παρέχουν επίσης εκείνο το φως και εκείνο το πνεύμα που θα λάμπει σε έναν αυξανόμενο σκοτεινό κόσμο.

Συχνά είναι δύσκολο να είσαι διαφορετικός και να στέκεσαι μόνος στο πλήθος. Είναι φυσικό να φοβάσαι αυτό που άλλοι ενδεχομένως να σκέπτονται ή να λένε. Παρηγορητικά είναι τα λόγια του ψαλμού: «Ο

ΚΥΡΙΟΣ είναι φως μου και σωτηρία μου· ποιον θα φοβηθώ; Ο Κύριος είναι δύναμη τής ζωής μου· από ποιον θα δειλιάσω;»⁷ Καθώς κάνουμε τον Χριστό κέντρο τής ζωής μας, οι φόβοι μας θα αντικατασταθούν από το θάρρος των πεποιθήσεών μας.

Η ζωή δεν είναι τέλεια για κανέναν μας και ενίοτε οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε μπορούν να γίνουν πολύ πιεστικές, κάνοντας το φως μας να θολώσει. Ωστόσο, με τη βοήθεια του Επουράνιου Πατέρα μας, μαζί με τη στήριξη των άλλων, μπορούμε να επανακτήσουμε εκείνο το φως που θα φωτίσει το μονοπάτι μας για άλλη μια φορά και θα παρέχει το φως που μπορεί άλλοι να χρειάζονται.

Για να σας επεξηγήσω, σας αναφέρω τα συγκινητικά λόγια ενός αγαπημένου ποιήματος που διάβασα για πρώτη φορά πριν από πολλά χρόνια:

*Συνάντησα έναν ξένο τη νύκτα
του οποίου το λυχνάρι είχε πάψει να
λάμπει.
Σταμάτησα και τον άφησα να
ανάψει
το λυχνάρι του από το δικό μου.*

*Μία καταιγίδα άρχισε αργότερα
και έσεισε τον κόσμο.
Και όταν έφυγε ο άνεμος,
το λυχνάρι μου δεν ήταν πλέον
αναμμένο!*

*Όμως πίσω σε εμένα ήλθε ο ξένος --
το λυχνάρι του έλαμπε καλά!
Κρατούσε την πολύτιμη φλόγα
και άναψε τη δική μου!»⁸*

Αδελφοί και αδελφές μου, οι ευκαιρίες μας να λάμπουμε μάς περιβάλλουν κάθε ημέρα, σε οποιαδήποτε κατάσταση βρισκόμαστε. Καθώς ακολουθούμε το παράδειγμα του Σωτήρος, δική μας θα είναι η ευκαιρία να γίνουμε το φως στη ζωή των άλλων, είτε είναι μέλη της οικογένειάς μας και φίλοι, συνεργάτες μας, απλοί γνωστοί ή εντελώς άγνωστοι.

Στον καθέναν από εσάς σας λέω ότι είστε υιός ή κόρη του Επουράνιου Πατέρα μας. Έχετε έλθει από την παρουσία Του για να ζήσετε σε αυτήν τη γη για μία εποχή, για να αντικατοπτρίζετε την αγάπη και τις διδασκαλίες του Σωτήρος και να λάμπει γενναία το φως σας για να το δουν όλοι. Όταν τελειώσει αυτή η

εποχή επάνω στη γη, αν έχετε κάνει αυτό που σας αναλογεί, δική σας θα είναι η ένδοξη ευλογία να επιστρέψετε να ζήσετε μαζί Του για πάντα.

Πόσο καθησυχαστικά είναι τα λόγια του Σωτήρος: «Εγώ είμαι το φως τού κόσμου· όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως τής ζωής»⁹. Γι' Αυτόν καταθέτω μαρτυρία. Είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας, ο Συνήγορός μας προς τον Πατέρα. Είναι το παράδειγμά μας και η δύναμή μας. Είναι «το φως που φέγγει στο σκοτάδι»¹⁰. Η προσευχή μου είναι ώστε καθένας από εμάς που ακούει τη φωνή μου να δεσμευθεί να Τον ακολουθήσει, γινόμενος έτσι λαμπρό φως στον κόσμο, στο άγιο όνομά Του, δηλαδή του Ιησού Χριστού, του Κυρίου, αμήν.

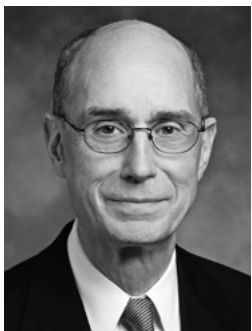
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ματθαίον 5:16.
2. Προς Τιμόθεον Α' 4:12.
3. Μορόνι 7:47.
4. Βλέπε Τζέιμς Φάουστ, "The Light in Their Eyes", *Διαχόνα*, Νοε 2005, 20.
5. Διδαχή και Διαθήκες 90:24.
6. Κατά Ματθαίον 5:8.
7. Ψαλμοί 27:1.
8. Λον Γούντραμ, "Lamps", *The Lighted Pathway*, Οκτ 1940, 17.
9. Κατά Ιωάννην 8:12.
10. Διδαχή και Διαθήκες 6:21.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Από τον Νοέμβριο του 2015 έως τον Απρίλιο του 2016, τα μαθήματα της Μελχισηδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας την τέταρτη Κυριακή προετοιμάζονται από μία ή περισσότερες ομιλίες που δίδονται στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2015. Τον Απρίλιο του 2016, οι ομιλίες μπορούν να επιλεγούν είτε από τη γενική συνέλευση Απριλίου 2016 ή Οκτωβρίου 2015. Οι πρόεδροι πασάλου και περιφέρειας επιλέγουν ποιες ομιλίες θα χρησιμοποιηθούν στις περιοχές τους ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου.

Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ

Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Το Άγιο Πνεύμα ως σύντροφός σας

Μπορούμε, αν ζούμε άξιοι για αυτό, να έχουμε την ευλογία του Πνεύματος να είναι μαζί μας, όχι μόνο κατά καιρούς αλλά πάντοτε.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, είμαι ενγνώμων να είμαι μαζί σας αυτήν την Ημέρα του Κυρίου στη γενική συνέλευση της Εκκλησίας του Κυρίου. Έχω αισθανθεί, όπως και εσείς, το Πνεύμα να καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια των λόγων που έχουμε ακούσει να λέγονται και να τραγουδιούνται.

Ο σκοπός μου σήμερα είναι να αυξήσω την επιθυμία σας και την αποφασιστικότητά σας να διεκδικήσετε αυτό το δώρο υπεσχημένο στον καθέναν από μας αφού βαπτιστήκαμε. Κατά τη διάρκεια της επικύρωσής μας ακούσαμε τα εξής λόγια: «Λάβε το Άγιο Πνεύμα»¹. Από εκείνη τη στιγμή, η ζωή μας άλλαξε για πάντα.

Μπορούμε, αν ζούμε άξιοι για αυτό, να έχουμε την ευλογία του Πνεύματος να είναι μαζί μας, όχι μόνο κατά καιρούς, όπως σε τέτοιες αξιοσημείωτες εμπειρίες που είχαμε σήμερα, αλλά πάντοτε. Ξέρετε από τα λόγια της μετάληψης πώς εκπληρώνεται αυτή η υπόσχεση: «Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού σου, Ιησού

Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις ετούτο το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε σε ανάμνηση τού σώματος τού Υιού σου, και να δώσουν μαρτυρία προς εσένα, ω Θεέ Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα τού Υιού σου, και να τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές του, τις οποίες τους έχει δώσει».

Και μετά έρχεται η ένδοξη υπόσχεση: «Ωστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους» (Δ&Δ 20:77. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Το να έχουμε πάντοτε το Πνεύμα μαζί μας είναι να έχουμε την καθοδήγηση και την κατεύθυνση του Αγίου Πνεύματος στην καθημερινή μας ζωή. Μπορούμε, για παράδειγμα, να προειδοποιηθούμε από το Πνεύμα να αντισταθούμε στον πειρασμό να κάνουμε κακό.

Μόνο για αυτόν τον λόγο, είναι εύκολο να δούμε γιατί οι υπηρέτες του Κυρίου έχουν προσπαθήσει να αυξήσουν την επιθυμία μας να λατρεύουμε τον Θεό στις

συγκεντρώσεις μεταλήψεως. Αν μεταλαμβάνουμε με πίστη, το Άγιο Πνεύμα θα μπορέσει ύστερα να προστατέψει εμάς και εκείνους που αγαπάμε από τους πειρασμούς που έρχονται με αυξανόμενη ένταση και συχνότητα.

Η συντροφιά του Αγίου Πνεύματος κάνει αυτό που είναι καλό πιο ελκυστικό και τον πειρασμό λιγότερο συναρπαστικό. Μόνο αυτό θα πρέπει να είναι αρκετό για να μας κάνει αποφασιστικούς να γίνουμε άξιοι να έχουμε το Πνεύμα μαζί μας πάντοτε.

Ακριβώς όπως το Πνεύμα μάς ενδυναμώνει εναντίον του κακού, μας δίνει επίσης τη δύναμη να διακρίνουμε την αλήθεια από το ψεύδος. Η αλήθεια που έχει τη μεγαλύτερη σημασία επαληθεύεται μόνον μέσω αποκάλυψης από τον Θεό. Η ανθρώπινη λογική μας και η χρήση των αισθήσεών μας δεν θα επαρκέσουν. Ζούμε σε έναν καιρό όπου και ο πιο σοφός θα δυσκολευτεί να αναγνωρίσει την αλήθεια από την έξυπνη απάτη.

Ο Κύριος δίδαξε τον Απόστολό Του τον Θωμά, που ήθελε φυσικές αποδείξεις για την Ανάσταση του Σωτήρα με το να αγγίξει τις πληγές Του, ότι η αποκάλυψη είναι πιο ασφαλής απόδειξη: «Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν». (Κατά Ιωάννην 20:29).

Οι αλήθειες που σημαδεύουν τον δρόμο πίσω στον Θεό επαληθεύονται μέσω του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπορούμε να πάμε στο δάσος και να δούμε τον Πατέρα και τον Υιό να μιλούν με τον νεαρό Τζόζεφ Σμιθ. Κανένα φυσικό στοιχείο ή λογικό επιχείρημα δεν μπορεί να αποδείξει ότι ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθε όπως

είχε υποσχεθεί για να δώσει τα κλειδιά της ιεροσύνης που τώρα φέρει και ασκεί ο ζων προφήτης, Τόμας Μόνσον.

Η επιβεβαίωση της αλήθειας έρχεται σε έναν υιό ή κόρη του Θεού που έχει διεκδικήσει το δικαίωμα να λάβει το Άγιο Πνεύμα. Εφόσον τα ψεύδη μπορούν να παρουσιαστούν σε μας οποιαδήποτε στιγμή, χρειαζόμαστε τη συνεχή επιρροή του Πνεύματος της Αλήθειας για να μας γλιτώσει από στιγμές αμφιβολίας.

Ενώ ήταν μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ο Τζωρτζ Κάννον παρότρυνε να αναζητάμε συνεχώς το Πνεύμα να είναι μαζί μας. Εκείνος υποσχέθηκε και υπόσχομαι και εγώ, ότι αν ακολουθήσουμε αυτόν το δρόμο, «ποτέ δεν θα έχουμε έλλειψη γνώσης» για την αλήθεια, «ποτέ δεν θα αμφιβάλλουμε ή θα είμαστε στο σκοτάδι» και η «πίστη μας θα είναι δυνατή, η χαρά [μας]... πλήρης»².

Χρειαζόμαστε αυτή τη συνεχή βοήθεια από τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος για ακόμα έναν άλλο λόγο. Ο θάνατος ενός αγαπημένου μας προσώπου μπορεί να έλθει απροσδόκητα. Είναι το Άγιο Πνεύμα που μαρτυρεί για την πραγματικότητα ενός αγαπητού Επουράνιου Πατέρα και ενός ανεοτημένου Σωτήρα που μας δίνει ελπίδα και παρηγοριά, όταν χάνουμε κάποιον που αγαπάμε. Αυτή η μαρτυρία πρέπει να είναι νωπή, όταν επέρχεται ο θάνατος.

Έτσι, για πολλούς λόγους, χρειαζόμαστε την συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Την επιθυμούμε, ωστόσο ξέρουμε από εμπειρία ότι δεν είναι εύκολο να την διατηρήσουμε. Όλοι μας σκεπτόμαστε, λέμε και κάνουμε πράγματα στην καθημερινή μας ζωή που μπορούν να προσβάλουν το Πνεύμα. Ο Κύριος μάς δίδαξε ότι το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής μας σύντροφος αν η καρδιά μας είναι γεμάτη με χριστιανική αγάπη και όταν η αρετή στολίζει τις σκέψεις μας ακατάπαυστα» (βλέπε Δ&Δ 121:45).

Για εκείνους που αγωνίζονται να φθάσουν το υψηλό πρότυπο που απαιτείται για να πληρούν τις προϋποθέσεις για τη δωρεά της συντροφιάς του Πνεύματος, προσφέρω την εξής ενθάρρυνση. Υπήρχαν στιγμές στη ζωή σας που έχετε αισθανθεί την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Μπορεί να σας συνέβη σήμερα.

Μπορείτε να δείτε αυτές τις στιγμές έμπνευσης, όπως τον σπόρο της πίστης που περιέγραψε ο Άλμα (βλέπε Άλμα 32:28). Φυτέψτε την καθεμία. Μπορείτε να το κάνετε αυτό με το να ενεργήσετε σύμφωνα με την προτροπή που αισθανθήκατε. Η πιο πολύτιμη έμπνευση θα είναι να μάθετε τι θα ήθελε ο Θεός να κάνετε. Αν είναι να πληρώσετε δέκατα ή να επισκεφθείτε έναν τεθλιμμένο φίλο, θα πρέπει να το κάνετε. Οτιδήποτε και αν είναι, κάντε το. Όταν δείχνετε την προθυμία σας να υπακούτε, το Πνεύμα θα σας στείλει περισσότερες εντυπώσεις σχετικά με το τι θέλει ο Θεός να κάνετε για Εκείνον.

Καθώς υπακούτε, οι εντυπώσεις του Πνεύματος θα έρχονται πιο συχνά, ερχόμενες πιο κοντά και πιο κοντά στη συνεχή συντροφιά. Η δύναμή σας να διαλέγετε το σωστό θα αυξηθεί.

Μπορείτε να ξέρετε όταν αυτές οι εντυπώσεις για να ενεργήσετε για Εκείνον, προέρχονται από το Πνεύμα παρά από τις δικές σας επιθυμίες. Όταν οι εντυπώσεις συμβαδίζουν με αυτά που ο Σωτήρας και οι ζώντες προφήτες και απόστολοί Του έχουν πει, μπορείτε να επιλέξετε να υπακούσετε με πεποίθηση. Τότε ο Κύριος θα στείλει το Πνεύμα Του να σας παρίσταται.

Για παράδειγμα, αν λάβετε μια πνευματική εντύπωση να τιμήσετε την Ημέρα του Κυρίου, ειδικά όταν φαίνεται δύσκολο, ο Θεός θα στείλει το Πνεύμα Του να βοηθήσει.

Αυτή η βοήθεια ήλθε στον πατέρα μου χρόνια πριν, όταν η εργασία του τον έκανε να πάει στην Αυστραλία. Ήταν μόνος του την Κυριακή και ήθελε να μεταλάβει. Δεν μπορούσε να βρει πληροφορίες για

τις συγκεντρώσεις των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Έτσι άρχισε να περπατάει. Προσευχόταν σε κάθε διασταύρωση για να μάθει προς τα πού να στρίψει. Αφού περπάτησε και κάνοντας στροφές για μια ώρα, σταμάτησε για να προσευχηθεί ξανά. Αισθάνθηκε την προτροπή να στρίψει σε έναν συγκεκριμένο δρόμο. Σύντομα άρχισε να ακούει τραγούδια από το ισόγειο ενός διαμερίσματος σε ένα κτήριο κοντά του. Κοίταξε μέσα από το παράθυρο και είδε ορισμένα άτομα να κάθονται δίπλα σε ένα τραπέζι καλυμμένο με ένα λευκό ύφασμα και με τους δίσκους της μετάληψης.

Τώρα, αυτό μπορεί να μην φαίνεται πολύ σε σας, αλλά ήταν κάτι θαυμάσιο για εκείνον. Ήξερε ότι η υπόσχεση στην προσευχή της μετάληψης είχε εκπληρωθεί: «Να τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές του, τις οποίες τους έχει δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα του μαζί τους» (Δ&Δ 20:77).

Αυτό ήταν μόνο ένα παράδειγμα μιας στιγμής, όταν προσευχηθήκε και ύστερα έκανε αυτό που του είπε το Πνεύμα πως ο Θεός ήθελε να κάνει. Ποτέ δεν μιλούσε για την πνευματικότητά του. Απλά συνέχισε να κάνει μικρά πράγματα για τον Κύριο για τα οποία είχε την παρότρυνση να τα κάνει.

Όποτε μια ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών του ζήτησαν να τους μιλήσει, το έκανε. Δεν είχε σημασία αν ήταν 10 άτομα ή 50 ή πόσο κουρασμένος ήταν. Έδινε την μαρτυρία του για τον Πατέρα, τον Υιό, το Άγιο Πνεύμα και για τους προφήτες όποτε το Πνεύμα τον παρότρυνε να το κάνει.

Οι ανώτερες κλήσεις του στην Εκκλησία ήταν στο ανώτερο συμβούλιο του Πασσάλου Μπόνβιλ της Γιούτας, όπου εργαζόταν στο αγρόκτημα του πασσάλου και δίδασκε την τάξη του Σχολείου Κυριακής. Με τα χρόνια, όταν το χρειαζόταν, το Άγιο Πνεύμα ήταν εκεί ως σύντροφός του.

Στάθηκα δίπλα στον πατέρα μου σε ένα δωμάτιο νοσοκομείου. Η

μητέρα μου, η σύζυγός του 41 χρόνων, ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Την προσέχαμε για ώρες. Αρχίσαμε να βλέπουμε τις γραμμές του πόνου να εξαφανίζονται από το πρόσωπό της. Τα δάχτυλα των χεριών της, που ήταν σφιγμένα σε γροθιές, χαλάρωσαν. Οι βραχιόνες της ξεκουράστηκαν στα πλευρά της.

Οι πόνοι δεκαετίας εξαιτίας του καρκίνου τελειώναν. Είδα στο πρόσωπό της μια έκφραση ειρήνης. Πήρε μερικές σύντομες ανάσες, στη συνέχεια μία ύστατη ανάσα και ύστερα ξεψύχησε. Στεκόμασταν εκεί περιμένοντας να δούμε αν θα ερχόταν και άλλη ανάσα.

Τελικά, ο μπαμπάς είπε σιωπηλά: «Ένα μικρό κοριτσάκι πήγε σπίτι».

Δεν έχυσε δάκρυα. Αυτό συνέβη γιατί πολύ πριν, το Άγιο Πνεύμα τού είχε δώσει μια ξεκάθαρη εικόνα για το ποια ήταν, από πού ήλθε, τι είχε απογίνει και πού πήγαινε. Το Πνεύμα είχε καταθέσει μαρτυρία σε αυτόν πολλές φορές για έναν στοργικό Επουράνιο Πατέρα, για έναν Σωτήρα που είχε υπερνικήσει τη δύναμη του θανάτου και για την πραγματικότητα της επισφράγισης στον ναό που είχε συνάψει με την σύζυγο και την οικογένειά του.

Το Πνεύμα τού είχε επιβεβαιώσει πολύ πριν ότι η καλοσύνη και η πίστη της την έκαναν να πληροί τις προϋποθέσεις για να επιστρέψει σε ένα ουράνιο σπίτι όπου θα την θυμούνταν ως ένα θαυμάσιο παιδί της υπόσχεσης και θα την καλωσόριζαν στο σπίτι με τιμή.

Για τον πατέρα μου αυτό ήταν περισσότερο από μια ελπίδα. Το Άγιο Πνεύμα το είχε κάνει πραγματικότητα σε εκείνον.

Τώρα, ορισμένοι μπορεί να πουν ότι τα λόγια του και οι εικόνες στο μυαλό του σχετικά με ένα ουράνιο σπίτι ήταν απλά ένα γλυκό συναίσθημα, η θολή κρίση ενός συζύγου την στιγμή της απώλειας. Αλλά ήξερε για την αιώνια αλήθεια με τον μόνο τρόπο που και εσείς μπορείτε να την γνωρίσετε.

Ήταν επιστήμονας που αναζητούσε την αλήθεια σχετικά με τον φυσικό κόσμο σε ολόκληρη την ενήλικη ζωή του. Χρησιμοποιούσε τα εργαλεία της επιστήμης τόσο καλά ώστε τιμήθηκε από τους συναδέλφους του σε όλο τον κόσμο. Πολλά από αυτά που έκανε στην χημεία προήλθαν από το να φαντάζεται τα μόρια να κινούνται και ύστερα να επιβεβαιώνει το όραμά του μέσω πειραμάτων στο εργαστήριο.

Αλλά είχε ακολουθήσει διαφορετική πορεία για να ανακαλύψει τις αλήθειες που είχαν μεγαλύτερη σημασία για εκείνον και για τον καθένα μας. Μόνο μέσω του Αγίου Πνεύματος μπορούμε να δούμε τους ανθρώπους και τα γεγονότα όπως τα βλέπει ο Θεός.

Αυτή η δωρεά συνέχισε μέσα στο νοσοκομείο αφού πέθανε η γυναίκα του. Μαζέψαμε τα πράγματα της μητέρας μου για να τα πάμε σπίτι. Ο μπαμπάς σταμάτησε για να ευχαριστήσει κάθε νοσοκόμα και γιατρό που συναντήσαμε καθώς πηγαίναμε προς το αυτοκίνητο. Θυμάμαι ότι αισθάνθηκα, με κάποιον εκνευρισμό, πως θα έπρεπε να φύγουμε για να είμαστε μόνοι με τη θλίψη μας.

Καταλαβαίνω τώρα ότι είδε πράγματα που μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορούσε να του είχε δείξει. Είδε αυτούς τους ανθρώπους σαν αγγέλους σταλμένους από τον Θεό για να προστατέψουν την αγάπη του. Εκείνοι μπορεί να έβλεπαν τον εαυτό τους ως επαγγελματίες γιατρούς, αλλά ο μπαμπάς τούς ευχαριστούσε για την υπηρεσία τους εκ μέρους του Σωτήρος.

Η επιρροή του Αγίου Πνεύματος συνέχισε μαζί του καθώς φθάσαμε στο σπίτι των γονέων μου. Μιλήσαμε για λίγα λεπτά στο σαλόνι. Ο μπαμπάς ζήτησε συγγνώμη και πήγε στο διπλανό του δωμάτιο.

Ύστερα από μερικά λεπτά, ήλθε πάλι στο σαλόνι. Είχε ένα ευχάριστο χαμόγελο. Ήλθε κοντά μας και είπε σιωπηλά: «Ανησυχούσα μήπως η Μίλντρεντ θα έφθανε στον κόσμο

των πνευμάτων μόνη. Σκέφτηκα μήπως ένιωθε χαμένη στο πλήθος».

Στη συνέχεια είπε λαμπρά: «Προσευχήθηκα μόλις τώρα. Ξέρω ότι η Μίλντρεντ είναι εντάξει. Η μητέρα μου ήταν εκεί για να την συναντήσει».

Θυμάμαι ότι γελούσε καθώς έλεγε ότι, ενώ φανταζόταν την γιαγιά μου, να τρέχει με τα κοντά ποδαράκια της, βιαστικά ανάμεσα στο πλήθος για να βρει ότι ήταν εκεί για να αγκαλιάσει την νύφη της καθώς έφτανε.

Τώρα, ένας από τους λόγους που ο πατέρας μου ζήτησε και έλαβε αυτή την παρηγοριά ήταν γιατί πάντοτε προσευχόταν με πίστη από τότε που ήταν παιδί. Είχε συνηθίσει να λαμβάνει απαντήσεις που έρχονταν στην καρδιά του για να του δώσουν παρηγοριά και καθοδήγηση. Εκτός από το να έχει τη συνήθεια της προσευχής, ήξερε τις γραφές και τα λόγια των ζώντων προφητών. Έτσι ανεγνώρισε τους οικείους ψιθύρους του Πνεύματος, που μπορεί να έχετε νιώσει σήμερα.

Η συντροφιά του Πνεύματος είχε κάνει περισσότερα από το να τον παρηγορήσει και να τον οδηγήσει. Τον είχε αλλάξει μέσω της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. Όταν δεχόμαστε αυτή την υπόσχεση να έχουμε το Πνεύμα μαζί μας πάντοτε, ο Σωτήρας μπορεί να μας δώσει την καθαγίαση που χρειαζόμαστε για την αιώνια ζωή, το μεγαλύτερο από όλα τα δώρα του Θεού (βλέπε Δ&Δ 14:7).

Θυμάστε τα λόγια του Σωτήρα: «Τώρα τούτη είναι η εντολή: Μετανοήστε, όλες εσείς οι άκρες τής γης, και ελάτε προς εμένα και βαφτιστείτε στο όνομά μου, για να αγιαστείτε με το να λάβετε το Πνεύμα το Άγιο, ώστε να σταθείτε άσπιλοι εμπρός μου κατά την τελευταία ημέρα» (Νεφί Γ΄ 27:20).

Αυτές οι εντολές έρχονται με μια υπόσχεση από τον Κύριο:

«Λοιπόν, αληθινά, αληθινά, σου λέω, στηρίξου σε εκείνο το Πνεύμα το οποίο οδηγεί στο να κάνει κανείς

καλό – μάλιστα, στο να ενεργεί με δικαιοσύνη, στο να βαδίζει ταπεινά, στο να κρίνει δίκαια, και αυτό είναι το δικό μου Πνεύμα.

»Αληθινά, αληθινά, σου λέω, θα σου παραχωρήσω από το Πνεύμα μου, το οποίο θα φωτίσει το νου σου, το οποίο θα γεμίσει την ψυχή σου με αγαλλίαση» (Δ&Δ 11:12-13).

Σας δίδω τη μαρτυρία μου ότι ο Θεός ο Πατέρας ζει, ότι ο ανεστημένος Ιησούς Χριστός ηγείται της Εκκλησίας Του, ότι ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον φέρει όλα τα κλειδιά της

ιεροσύνης και ότι η αποκάλυψη μέσω του Αγίου Πνεύματος καθοδηγεί και υποστηρίζει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και τα ταπεινά μέλη της.

Σας καταθέτω περαιτέρω μαρτυρία ότι αυτοί οι υπέροχοι άνδρες, οι οποίοι μας μίλησαν σήμερα ως μάρτυρες του Κυρίου Ιησού Χριστού, ως μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, έχουν κληθεί από τον Θεό. Ξέρω ότι το Πνεύμα οδήγησε τον Πρόεδρο Μόνσον να τους καλέσει. Και καθώς ακούγατε εκείνους και

τη μαρτυρία τους, το Άγιο Πνεύμα σας επιβεβαίωσε ό,τι σας λέω τώρα. Έχουν κληθεί από τον Θεό. Τους στηρίζω και τους αγαπώ και ξέρω ότι ο Κύριος τούς αγαπά και θα τους στηρίξει στην υπηρετήσή τους. Και το κάνω στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 20.3.10.
2. Βλέπε Τζωρτζ Κάννον, στο “Minutes of a Conference”, *Millennial Star*, 2 Μαΐου 1863, 275-76.